

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)

κατά

Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, και η αρχή της ίσης μεταχείρισης

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία η διαχείριση των απαλλαγών από την καταβολή και των επιστροφών της αποζημίωσης για ιδιωτική αντιγραφή ανατίθεται σε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει συσταθεί και ελέγχεται από τους οργανισμούς διαχείρισης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, εφόσον η εν λόγω εθνική ρύθμιση προβλέπει ότι τα πιστοποιητικά απαλλαγής και οι επιστροφές πρέπει να χορηγούνται εγκαίρως και κατ' εφαρμογήν αντικειμενικών κριτηρίων, τα οποία δεν επιτρέπουν στο εν λόγω νομικό πρόσωπο να απορρίπτει αίτηση χορήγησης τέτοιου πιστοποιητικού ή αίτηση επιστροφής στηριζόμενο σε εκτιμήσεις κατά διακριτική ευχέρεια, και ότι οι σχετικές απορριπτικές αποφάσεις του νομικού προσώπου μπορούν να προσβληθούν με προσφυγή ενώπιον ανεξάρτητης αρχής.

- 2) Το άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2001/29 και η αρχή της ίσης μεταχείρισης

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξουσιοδοτεί νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει συσταθεί και ελέγχεται από τους οργανισμούς διαχείρισης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και στο οποίο έχει ανατεθεί η διαχείριση των απαλλαγών από την καταβολή και των επιστροφών της αποζημίωσης για ιδιωτική αντιγραφή, να ζητεί πρόσβαση στις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων ελέγχου που του έχουν ανατεθεί προς τούτο, χωρίς να μπορεί να του αντισταχθεί, μεταξύ άλλων, το προβλεπόμενο από το εθνικό δίκαιο απόρρητο των λογιστικών βιβλίων και στοιχείων των επιχειρήσεων, το δε νομικό πρόσωπο υποχρεούται να διαφυλάσσει την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που αποκτά.

(¹) EE C 329 της 16.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Uniqia Asigurări SA κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Υπόθεση C-267/21) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 56 – Παροχή ασφαλιστικών υπηρεσιών – Τόπος αναφοράς όσον αφορά τη φορολόγηση – Υπηρεσίες διακανονισμού ζημιών που παρέχονται από τρίτες εταιρείες στο όνομα και για λογαριασμό ασφαλιστή]

(2022/C 408/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Uniqa Asigurări SA

κατά

Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Διατακτικό

Το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι οι υπηρεσίες διακανονισμού των ζημιών που παρέχονται από τρίτες εταιρίες, στο όνομα και για λογαριασμό ασφαλιστικής εταιρίας δεν εμπίπτουν στην «παροχή υπηρεσιών από συμβούλους, μηχανικούς, γραφεία μελετών, δικηγόρους, λογιστές και άλλες παρόμοιες υπηρεσίες καθώς και [...] επεξεργασία στοιχείων και [...] παροχή πληροφοριών» κατά την έννοια της διάταξης αυτής.

⁽¹⁾ EE C 349 της 30.8.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Αυγούστου 2022 [αίτηση του Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA κατά Navitours Sàrl

(Υπόθεση C-294/21) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ – Άρθρο 2, παράγραφος 1 – Πεδίο εφαρμογής – Πράξεις που υπόκεινται σε φόρο – Άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο β' – Τόπος παροχής υπηρεσιών μεταφοράς – Κρουαζιέρες στον ποταμό Μοζέλα – Ποταμός υπό καθεστώς συγκυριαρχίας]

(2022/C 408/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

κατά

Navitours Sàrl

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/680/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991,

έχουν την έννοια ότι:

επιβάλλεται η φορολόγηση από κράτος μέλος των υπηρεσιών τουριστικής ναυσιπλοΐας οι οποίες παρέχονται από πάροχο εγκατεστημένο στο συγκεκριμένο κράτος μέλος εντός εδάφους το οποίο αποτελεί, δυνάμει διεθνούς συνθήκης συναφθείσας μεταξύ αυτού και ενός άλλου κράτους μέλους, κοινό έδαφος υπό καθεστώς συγκυριαρχίας των δύο αυτών κρατών μελών μη υποκείμενο σε οιαδήποτε παρέκκλιση προβλεπόμενη από το δικαίο της Ένωσης, εφόσον οι συγκεκριμένες παροχές δεν έχουν ήδη φορολογηθεί από αυτό το άλλο κράτος μέλος. Η φορολόγηση, εξ ενός εκ των εν λόγω κρατών μελών, της παροχής των συγκεκριμένων υπηρεσιών εμποδίζει το έτερο κράτος μέλος να τις φορολογήσει και αυτό, υπό την επιφύλαξη της δυνατότητας των δύο αυτών κρατών μελών να ρυθμίσουν με άλλον τρόπο, ιδίως μέσω συμφωνίας, τη φορολόγηση των υπηρεσιών που παρέχονται εντός του προαναφερθέντος εδάφους, υπό την προϋπόθεση ότι αποφεύγεται η μη φορολόγηση εσόδων και η διπλή φορολόγηση.

⁽¹⁾ EE C 191 της 10.5.2022.